

Sygn. akt III Cz 1055/18

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej
w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt I C 2322/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1055/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu zawartym w punkcie 3 wyroku wydanego w dniu 6 04 2018r. stosunkowo rozdzielił pomiędzy stronami koszty postępowania, uznając, że wobec częściowego uwzględnienia powództwa pozwana obciążona jest obowiązkiem ich zwrotu w 67%.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka A. P.**, która wносиła o jego zmianę przez obciążenie pozwanej do zwrotu wszystkich kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa w podwójnej wysokości.

Zarzuciła błąd w ustaleniach stanu faktycznego sprawy, który miał wpływ na rozstrzygnięcie dotyczące kosztów postępowania tj. przyjęcie, iż w związku z reprezentowaniem powódki przez profesjonalnego pełnomocnika, powódka miała możliwości dokonania prawidłowej wyceny wartości pojazdu, co nie znajduje jednak żadnych podstaw w świetle dowodów przeprowadzonych w trakcie postępowania, bowiem żaden z nich nie dowodzi profesjonalnego charakteru powódki, który pozwalałby jej na określenie prawidłowej wartości pojazdu;

Ponadto zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono regulację:

- art. 100 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że w niniejszej sprawie koszty procesu winny zostać poniesione zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania stosowanie do wyniku sprawy, w sytuacji gdy zachodzą okoliczności uzasadniające obciążenie pozwanego kosztów procesu na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c.;
- § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1349) poprzez nieuwzględnienie przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za zastępstwo procesowe przez radcę prawnego, zasad i przesłanek kształtujących ich wysokość, w szczególności, nakładu pracy profesjonalnego pełnomocnika i jego przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy.

W uzasadnieniu między innymi, iż sprawa nie miała charakteru typowego, a dla jej wyjaśnienia konieczne było przeprowadzenie aż dwóch dowodów z opinii biegłego.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Przedmiotem procesu było roszczenie o zapłatę odszkodowania za kradzież pojazdu marki B..

Wysokość tego roszczenia została ustalona w oparciu o wycenę zleconą przez powódkę przed wytoczeniem powództwa.

Nie sposób zatem uznać, iż w niniejszej sprawie powódka nie posiadała kryterium określenia wysokości odszkodowania.

Niezależnie od powyższego w sytuacji gdy przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają ścisłego kryterium określenia wysokości roszczenia, sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu.

Nie jest to jednak obowiązkiem sądu – jak chce tego zażalenie - lecz jego uprawnieniem i skorzystanie z niego zawsze powinno mieć odniesienie w okolicznościach konkretnej sprawy, w tym w szczególności uwzględniać zakres w jakim uległa strona powodowa w swym żądaniu.

W niniejszej sprawie powódka, opierając wysokość swego roszczenia o wycenę, przy której – co wykazał materiał dowodowy- zastosowano błędne korekty, uległa w swym żądaniu w 33%.

Zatem nie zachodziły przesłanki zastosowania przywołanej w zażaleniu regulacji prawnej art. 100 zd. 2 k.p.c. w konsekwencji czego Sąd pierwszej instancji słusznie oparł swe rozstrzygnięcie na regulacji art. 100 zd. 1 k.p.c. stosunkowo rozdzielając obowiązek ich ponoszenia przez strony.

Ponadto rozstrzygając o kosztach procesu, Sąd Rejonowy nie naruszył regulacji § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Ocena nakładu pracy pełnomocnika w kontekście cytowanej regulacji „co do zasady należy do Sądu pierwszej instancji, a co za tym idzie ingerencja Sądu odwoławczego w ramach kontroli instancyjnej powinna ograniczać się do przypadków oczywistej nieadekwatności wynagrodzenia” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 maja 2016 r. I ACa 1861/15)

W realiach niniejszej sprawy nie sposób uznać, by nakład pracy pełnomocnika był nieadekwatny do przyznanego wynagrodzenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie powódki jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk